

***Jiří Našinec získal Cenu Josefa Jungmanna za román
S bubnem na zajíce chodil***

„U překladu obecně považuji za nejdůležitější nechat ho uležet,“ říká Jiří Našinec čerstvě ověčený Cenou Josefa Jungmanna. Zkušený překladatel u poroty uspěl s románem **S bubnem na zajíce chodil**, který vyšel v roce 2014 u Paseky.

„Chci mít dost času na to, abych se vymanil z určité závislosti na výchozím textu. To je to období, které mám nejraději - překlad je prakticky hotov a teď jen zbývá ho učesat, udělat text ‚splavnější‘, aby i v domácím prostředí působil přirozeně,“ pokračuje Našinec, který si knihu často vytipuje a začne překládat jen tak pro sebe. Teprve když má dojem, že překlad nabývá podstatnějšího tvaru, snaží se ho přivést k životu v nakladatelství, což v případě malých, u nás nepříliš zavedených literatur, jako je právě ta rumunská, není vždy jednoduché.

V románu *S bubnem na zajíce chodil* dochází ke střetu samospasitelné náboženské sekty zvané Boží zvěst s fašizující bojůvkou tzv. štěpánovců, přičemž obě skupiny jsou v hledáčku bezpečnostních složek. To se pochopitelně promítá i do střetu několika stylistických rejstříků. „Máme tu jazyk kultivovaný, patetický, archaický, administrativní až zde úřední a jazyk hovorový, sem tam okořeněný i vulgarismy,“ hodnotí Našinec. „Kniha se nadto hemží podivnými všeho druhu, jejichž pseudovědecká dikce překladatele občas nutí zapátrat v odborné literatuře, aby nešlápl vedle. Pracovat na překladu tak byla v tomto případě určitá výzva a rád na to vzpomínám, protože autorův ironizující pohled na období ‚titanomachie‘ první poloviny 90. let, kdy staré modly padaly a nové často neomaleně soupeřily o své místo na slunci, je mi blízký.“

Zdůvodnění poroty Ceny Josefa Jungmanna

Román, líčící utváření a působení nové náboženské sekty, má rysy borgesovsko-ecovské fantastiky; přehlídka podivínů, z nichž každý přináší do sekty nějakou svou prapodivnou fixní ideu, je diskrétně barvitá a zároveň, což je obtížnější, filosoficky promyšlená a důsledná; zplošťující umanutost postav přitom neubíjí jejich vitalitu, takže i fantastika knihy zůstává životná. Tyto rysy kladou na překladatele požadavky velmi subtilní, schopnost postihnout v nepatrném sémantickém intervalu drtivý významový kontrast či rozpor, nepřehnat jedovatost ironického ostnu a zachovat přitom jeho jemnou žahavost: to všechno vyžaduje dokonalé zvládnutí jemností českého jazyka i jeho skrytých struktur konotačních, včetně učených záludů spojených s rozmanitými polohami filosofickými. Jiří Našinec, zkušený překladatel z rumunštiny, tímto překladem po mnoha jiných ukazuje, že jeho překladatelské umění dospělo k této zvnitřně zralosti.

Jiří Našinec (1950)

Vystudoval francouzštinu a rumunštinu na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy. Nyní přednáší na Ústavu románských studií FF UK. V rámci Ceny Josefa Jungmanna již dříve získal tvůrčí odměny, je také držitelem ocenění Magnesia Litera za překlad knihy Simion Výtazník.

S bubnem na zajíce chodil

Román s ozvuky děl Michaila Bulgakova, Umberta Eca i latinskoamerického magického realismu je šíravou politickou satirou na poměry v rumunské společnosti devadesátých let minulého století, dobu liknavého přechodu od totality k demokracii, kdy staré modly padly a na jejich místo se drali taškáři a falešní proroci všeho druhu. V klauniádě kombinované s metafyzikou uvádí autor do příběhu náboženskou společnost se ztřeštěnou nesourodě poslepovanou ideologií, bojůvku fašistického zrna vyznávající vtělení dávného moldavského knížete a všudypřítomnou tajnou službu, jejíhož příslušníka proměnila uzbecká KGB kdysi v zrzavého kocoura. Samozvaní mesiáši a pravověrné sekty tu vyrůstají jak houby po dešti, střet různého pojetí spásy vede ke konfliktu a kolotoč bláznovství nabírá netušené obrátky.